

них матеріалах. Оцінка за результатами експрес-контролю виставляється у журналі академічної групи і електронному журналі.

Опитування здійснюється одночасно всією групою студентів (індивідуально кожний на своєму робочому місці) в комп'ютерній системі на предмет практичної готовності виконання завдання з тренінгу. Оцінка за результатами опитування виставляється у журналі академічної групи і електронному журналі.

Рекомендації викладача включають методичні вказівки, специфічні особливості і послідовність виконання тренінгових завдань за відповідною темою.

Виконання завдання студентом здійснюється за індивідуальним варіантом на своєму робочому місці відповідно умови завдання з навчальних матеріалів за комп'ютерними технологіями під керівництвом і консультуванням викладача.

Захист завдань здійснюється на заключному етапі практичного (лабораторного) заняття кожним студентом або групою (2—3 студента) перед викладачем з представленими матеріалами для презентації виконаного завдання. Оцінка за результатами захисту завдань виставляється у журналі академічної групи, електронному журналі і на титульному листку виконаного завдання. Слід зауважити, що для доопрацювання тренінгових завдань і їх додаткового захисту навчальною програмою передбачено і відведено окремий вид навчального процесу — **Індивідуальні заняття** в комп'ютерному класі, під керівництвом і за консультаціями викладача дисципліни.

Застосування тренінгових технологій для проведення практичних і лабораторних занять реально дозволить значно підвищити інтенсифікацію навчального процесу та ефективність аудиторної роботи студента й викладача.

*Красножон Г. Д., старший викладач
кафедри фізичного виховання*

ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ ВИКЛАДАЧА ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ

Кожен викладач певним чином впливає на долю своїх учнів, адже основною метою його діяльності є не лише безпосереднє засвоєння учнем матеріалу чи певних навиків, а саме формування особистості. Викладач даної сфери мусить не лише досконало володіти теоретичним матеріалом та методикою викладання його дисципліни, а й урізноманітнювати роботу під час занять. Занят-

тя повинні бути притаманні цілеспрямована робота з чітким урахуванням завдань, практичний показ вправ, допустимі елементи ігор, використання прийомів допомоги, взаєморозуміння, страхівки. Це говорить про те, що працюючи зі студентами, варто не лише видавати інформацію, а й знаходити свої підходи до роботи, щоб вона була цікавою.

Сучасний вчитель фізичного виховання повинен бути не просто фахівцем високого рівня, спеціалістом своєї справи, а й відповідати наступним вимогам: формувати компетенції, необхідні для продовження освіти у відповідній сфері майбутньої професійної діяльності; дотримуватися варіативності змісту освіти; включати тренінгові методи навчання. Під час реалізації заняття викладач виступає як організатор діяльності студентів, але життя вносить свої корективи, і викладач має бачити, розуміти й аналізувати реальні умови навчального процесу; виявляти належну повагу до студентів незалежно від їхньої функціональної спроможності; прививати їм любов до активного відпочинку (плавання, біг, баскетбол, футбол, ...).

Вирішальне значення майстерності викладача фізичного виховання має й найближче оточення, в яке потрапляє викладач: мікроклімат колективу, ідеї та традиції колективу. Педагогічна майстерність, як характеристика фахівця, не зростає сама по собі, вона ґрунтується на досконалому знанні педагогіки, її законів, закономірностей та принципів. Тож, надзвичайно важливе місце посідає саме тактовність, що є свідченням сформованості педагогічної культури викладача, що притягує студентів. Це чутливий інструмент попередження міжособистих конфліктів, яскравий показник педагогічної майстерності.

Висновок. Педагогічна майстерність — це досконале, творче виконання педагогами своїх професійних функцій на рівні мистецтва, в результаті чого створюються оптимальні соціально-психологічні умови для становлення особистості вихованця, забезпечення його інтелектуального та морально-духовного розвитку. У формуванні професійної майстерності необхідний тісний взаємозв'язок теорії, методики та педагогічної практики. Вдосконалення та самовдосконалення викладача не має меж.

Література

1. Карпюк Р.П. Підготовка майбутніх учителів фізичної культури до розв'язання педагогічних ситуацій. — Вінниця, 2005. — 204 с.
2. Кузьмінський А.І. Педагогіка вищої школи: Навч. посіб. — К.: Знання, 2005. — 486 с.

3. Салов В.О. Основи педагогіки вищої школи: Навч.посіб. — Дніпропетровськ, 2003. —183 с.

Кудлай В. Г., канд. екон. наук, доц.,
кафедра економіки агропромислових формувань

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «МЕНЕДЖМЕНТ ПЕРСОНАЛУ»

Загальноновизнано, що стрижнем сучасної освіти є формування висококваліфікованих фахівців, які володіють уміннями і навичками проведення науково-дослідної роботи. Тому виникає нагальна потреба змінювати акценти у проведенні аудиторних занять з процесу передачі суми знань від викладача до студента на активну творчу роботу шляхом формулювання викладачем проблемних питань дисципліни та заохочування до креативного пошуку їх вирішення. Підвищення рівня якості викладання дисципліни можливе за умови використання активних методів навчання, при цьому домінантою повинна бути самореалізація кожного студента як особистості та фахівця.

Глибокому засвоєнню теоретичного матеріалу дисципліни, розвитку вміння самостійно працювати, а також формуванню креативного мислення сприяє виконання студентами індивідуальних робіт в аудиторії. При цьому індивідуальні завдання не повинні містити однозначних відповідей. Головна увага зосереджується на вмінні аргументованого доводити свою точку зору та при усному обговоренні впевнено висловлювати власну позицію щодо вирішенні дискусійного питання. Реалізація цих положень можлива лише за умов створення доброзичливого мікроклімату в колективі, ведення дискусії в толерантному стилі до різних, навіть кардинально протилежних, думок. Не викликає сумніву твердження, що активна участь в обговоренні повинна всебічно стимулюватись з боку викладача і оцінюватись додатковими балами.

Досвід викладання дисципліни «Менеджмент персоналу» засвідчує, що з метою покращення засвоєння матеріалу, потрібно особливу увагу звернути на запровадження партнерської системи у взаємовідносинах «викладач—студент». При вивченні дисципліни потрібно відходити від наставної педагогіки та реалізовувати за